

показників діяльності підприємства та якості наданих ним послуг, з урахуванням потреб усіх зацікавлених сторін [3]. В цілому, не варто забувати, що управління підприємством автомобільного транспорту охоплює управління якістю поряд з іншими аспектами управління.

Література

1. Управління якістю бізнес-процесів АТП. URL: https://www.khadi.kharkov.ua/fileadmin/P_vcheniy_secretar/%D0%90%D0%92%D0%A2%D0%9E%D0%9C_%D0%A2%D0%A0%D0%90%D0%9D%D0%A1%D0%9F/%D0%95%D0%90%D0%A2/Upravlinnya_yakistyu.pdf
2. Оцінювання якості надання автотранспортних послуг. URL: <https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/04a0af2e-bf82-4a47-ac4d-05bd32f8ad5e/content>
3. Менеджмент технічних служб на автотранспортних підприємствах URL: <https://atm.vntu.edu.ua/subject/books/MTS%20na%20AT/Posibnyk.pdf>

Черненко Р.В., здобувач, ФС-22М

Гаврилова Н.В., к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

НАПРЯМКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

В сучасних умовах функціонування вітчизняної економіки підприємства масово стикаються з зниженням рівня платоспроможності та ліквідності. Тому завжди завчасно варто вживати заходів, щодо попередження цих негативних наслідків та заходів щодо управлінню фінансово-економічною безпекою.

Науковці розглядають фінансово-економічну безпеку як фінансово-економічний стан підприємства, який забезпечує захищеність його фінансово-економічних інтересів від внутрішніх і зовнішніх загроз та створює необхідні фінансово-економічні передумови для стійкого розвитку в поточному та довгостроковому періодах

Здійснювати оцінку чи прогноз фінансової стійкості підприємства в умовах війни досить складно, оскільки фактично створені такі обставини, які передбачають не тільки скорочення обсягів активної діяльності підприємства, релокації діяльності, але й можливу повну його зупинку і навіть безповоротну втрату.

Воєнний стан характеризується непередбачуваністю та неможливістю прогнозування, що ускладнює процес планування та аналізу. Тут, важливіше виживання бізнесу, а не розвиток. Але ж, досвід повномасштабної війни з 2022 року свідчить про те, що військовий стан не завжди є кризою для бізнесу. Якщо бути гнучким і швидко реагувати на ринкові зміни, тобто за грамотного управління підприємством, формується можливість продовжувати роботу бізнесу в умовах війни, створювати умови для збереження активів та ресурсів і навіть їх розвитку. Підприємства, які в умовах війни постійно слідкують за зовнішніми викликами і відповідно під них спрямовують свою операційну діяльність, мають змогу вижити.

Відповідно до забезпечення концептуальних умов роботи підприємства, необхідно налаштовувати фінансову систему, щоб вона могла підтримувати життєздатність бізнесу. Для цього необхідно сформулювати принципово нові підходи до побудови політики ліквідності, фінансової незалежності, оборотності та рентабельності.

В умовах воєнного стану багато підприємств стикались із проблемами ліквідності. На початку війни власники бізнесу вилучили кошти із обороту з метою їх збереження. Як

результат – практично кожне підприємство погіршило показники ліквідності, а період погашення короткострокової кредиторської заборгованості суттєво зріс. Орієнтовно через три місяці після початку війни, коли бізнес оголтувся від атак, його активність була частково відновленою, однак це принципово змінило політику управління ліквідністю.

Підприємства, які залишилися працювати в умовах війни зіткнулись із проблемою нестачі залучених ресурсів, припиненням банківського кредитування. Адаже, численна кількість підприємств були вимушені терміново розрахуватися із поточною заборгованістю і забезпечувати вже наступні поставки товарів та ресурсів за рахунок власних джерел. Таким чином, в умовах воєнного стану більшість компаній відмовилися від залученого капіталу і перейшли на самофінансування. Це призвело до збільшення внутрішньої заборгованості, зокрема із заробітної плати. Це теж негативний метод, адже виникла висока ймовірність втрати кваліфікованого персоналу назавжди.

Ефективна політика управління фінансовою стійкістю в умовах воєнного часу передбачає активізацію інноваційної та інвестиційної діяльності, що вимагає додаткових фінансових вкладень. Це підтверджує необхідність формування фінансової подушки безпеки, яка дозволяє залишатися ліквідними та платоспроможними і при цьому акумулювати кошти для розвитку. Підприємству доцільно розвивати додаткові канали збуту.

Отже, на фінансову стійкість підприємства впливає багато чинників, спричинених військовим станом. Основний із них – нестабільність зовнішнього середовища, яка вимагає грамотного фінансового управління та швидких реакцій на різні виклики. Кожне підприємство, яке працює в умовах воєнних дій, стикається з ситуацією, коли необхідно коригувати бізнес-моделі для того, щоб продовжити функціонування на ринку. Основними завданнями при цьому є організація безпеки для персоналу та клієнтів, збереження кадрів та забезпечення платоспроможності перед постачальниками.

Література:

1. Клебанова Т. С., Димченко О.В., Рудаченко О.О. Оцінка, аналіз і попередження кризового стану підприємств житлово-комунального господарства : монографія. Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2016.193 с.
2. Костенко Ю, Короленко О., Гузь М. Аналіз фінансової стійкості підприємства в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2022. 2022. Вип. 43. С.

Чернов А.О., аспірант
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ІТ-СФЕРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Еволюцією розвитку характеризується управлінська діяльність, яка веде до зміни людини економічної в людину соціальну, а системні трансформації, що відбуваються в суспільстві та економіці, змушують до впровадження нових концептуальних підходів у мотиваційній політиці. Зміни в характері і змісті праці, зумовлені повною автоматизацією виробництва, розповсюдженням гуманістичних тенденцій у всіх сферах суспільного життя та відбуваються на появі й формуванні нових стимулів. Сучасна політика стимулювання кадрів, враховуючи особливу роль персоналу підприємств у сфері інформаційних технологій, як основного інтелектуального ресурсу в корпоративній діяльності, має відповідати системним принципам і вимогам сучасності.